

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 348/2021-22

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Rastislava Kaššáka a sudcov Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária Hopferova s. r. o., Bajzova 2, Košice, v mene ktorej koná advokátka a konateľka JUDr. Martina Hopferová, proti postupu Okresného súdu Žilina v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 18 Er 3803/2009 a proti uzneseniam Okresného súdu Žilina č. k. 18 Er 3803/2009-22 zo 14. októbra 2020 a č. k. 18 Er 3803/2009-50 z 30. apríla 2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 15. júla 2021, doplnenou 20. júla 2021, domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) rozhodnutiami všeobecného súdu označenými v záhlaví tohto uznesenia. Napadnuté uznesenia navrhuje zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie. Zároveň sa domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v označenom exekučnom konaní.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, doručeného sťažovateľovi 26. októbra 2009, sa začalo exekučné konanie. Predtým, než by okresný súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie, sťažovateľ oznámil okresnému súdu, že na majetok povinného bol 2. júla 2009 vyhlásený konkurz. S ohľadom na to navrhol, aby súd exekučné konanie zastavil podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku a uložil oprávnenému nahradiť mu trovy exekúcie v celkovej výške 34,64 eur.

3. Okresný súd uznesením z 22. marca 2010 exekučné konanie zastavil s tým, že o trovách exekúcie rozhodne samostatným uznesením. Uznesením zo 14. októbra 2020, vydaným vyšším súdnym úradníkom, bola oprávnenému uložená povinnosť zaplatiť sťažovateľovi trovy exekučného konania vo výške 2,40 eur (ďalej aj „uznesenie vydané vyšším súdnym úradníkom“).

4. Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ sťažnosť, v ktorej namietal nepriznanie náhrady trov vo výške 16,50 eur za zaplatený súdny poplatok. Sudca okresného súdu sťažnosť sťažovateľa uznesením z 30. apríla 2021 zamietol.

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta, že rozhodnutie o výške trov exekučného konania bolo vydané po uplynutí desiatich rokov od zastavenia exekúcie, čo je neospravedliteľná doba rozhodovania svedčiaca o tom, že okresný súd nekonal vo veci bez zbytočných prietáhov. Rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka a sudcu okresného súdu vyčíta nelogickosť a nesprávnosť a žiada ústavný súd o kontrolu zlučiteľnosti účinkov interpretácie a aplikácie zákonov s ústavou, dohovorom a dodatkovým protokolom. V tejto súvislosti opätovne predostiera svoj pohľad na vec a tvrdí, že mu prináleží i náhrada trov za zaplatený súdny poplatok vo výške 16,50 eur. Medzi ním a oprávneným totiž existovala dohoda, že sťažovateľ uhradza poplatky za udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Tento hotový výdavok sťažovateľ preukázateľne vynaložil. Keďže na majetok povinného bol vyhlásený konkurz a exekučné konanie bolo zastavené, tento výdavok si nemohol vymôcť od povinného v rámci trov exekúcie. Vzhľadom na množstvo obdobných exekučných konaní by mohli napadnuté rozhodnutia založiť neželanú prax a pripraviť sťažovateľa o jeho nárok na náhradu tohto hotového výdavku v každom jednotlivom konaní, v čom identifikuje i porušenie svojich majetkových práv.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

III.1. K namietanému porušeniu práv podľa čl. 20 ods. 1 a 4 ústavy, čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu uznesením č. k. 18 Er 3803/2009-22 zo 14. októbra 2020

6. Pokiaľ ide o namietané porušenie práv sťažovateľa napadnutým uznesením okresného súdu zo 14. októbra 2020, ústavný súd s poukazom na čl. 127 ods. 1 ústavy a z neho vyplývajúci princíp subsidiarity uvádza, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ústavný súd sa pri zakladaní svojej právomoci riadi zásadou, že všeobecné súdy sú ústavou

povolanie chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (pozri. II. ÚS 13/01, IV. ÚS 102/09).

7. Napadnuté uznesenie vydané vyšším súdnym úradníkom mohlo byť (a v tomto prípade aj bolo) preskúmané súdom prvej inštancie v zmysle § 239 Civilného sporového poriadku, a to na základe sťažnosti sťažovateľa ako osobitného prostriedku procesnej obrany. O tejto sťažnosti rozhodol sudca okresného súdu uznesením č. k. 18 Er 3803/2009-50 z 30. apríla 2021, čo v danom prípade vylučuje právomoc ústavného súdu vo vzťahu k rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka. Preto ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) z dôvodu nedostatku svojej právomoci.

III.2. K namietanému porušeniu práv podľa čl. 20 ods. 1 a 4 ústavy, čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu uznesením č. k. 18 Er 3803/2009-50 z 30. apríla 2021

8. Podľa § 124 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

9. Ústavný súd pri príprave predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti dopytom na okresnom súde zistil, že uznesenie okresného súdu č. k. 18 Er 3803/2009-50 z 30. apríla 2021 nadobudlo právoplatnosť 7. mája 2021 (sťažovateľovi bolo rozhodnutie doručené 4. mája 2021, pozn.).

10. Sťažovateľ podal ústavnú sťažnosť elektronickými prostriedkami 15. júla 2021. Z uvedeného je zrejmé, že ústavná sťažnosť v časti, v ktorej sťažovateľ namieta porušenie označených práv rozhodnutím okresného súdu z 30. apríla 2021, bola podaná oneskorene.

11. Ústavný súd už mnohokrát uviedol, že nedodržanie lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako podanej oneskorene. V prípade podania ústavnej sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

12. Vzhľadom na tieto zistenia ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa v tejto časti podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

III.3. K namietanému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v exekučnom konaní

13. Napokon s'ťažovateľ namietal neprimeranosť dĺžky rozhodovania okresného súdu o trovách exekučného konania v jeho veci. Z ustálenej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že podstatou, účelom a cieľom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie tohto práva ešte mohlo trvať (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase doručenia ústavnej s'ťažnosti ústavnému súdu už nemôže dochádzať k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd ústavnú s'ťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú, pretože konanie o takejto ústavnej s'ťažnosti pred ústavným súdom už nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (m. m. I. ÚS 6/03 a rozhodnutím aj Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, rozhodnutie o s'ťažnosti č. 16970/05 z 3. 3. 2009).

14. Na základe uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že v čase doručenia ústavnej s'ťažnosti bolo o trovách exekučného konania právoplatne rozhodnuté (7. máj 2021), a teda k namietanému porušeniu základného práva s'ťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v tomto konaní nemôže reálne dochádzať, a z tohto dôvodu by ústavná s'ťažnosť bola zjavne neopodstatnená. Keďže však s'ťažovateľ nepodal ústavnú s'ťažnosť v zákonom stanovenej lehote (bod 8), ústavný súd aj v tejto časti ústavnú s'ťažnosť s'ťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

15. Keďže ústavná s'ťažnosť bola odmietnutá, rozhodovanie o ďalších návrhoch s'ťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. augusta 2021

Rastislav Kaššák
predseda senátu